

# Kapitalismus je válka

## Chce-li jí pracující třída zastavit, musí svrhnout kapitalismus

Muselo k tomu dojít, střet mezi kapitalismy, mezi státy dělícími si svět, je nevyhnutelný. Ukrajina je pouze začátek: jedná se o globální střet mezi imperialistickými státy, nikoli mezi „democracemi“ a „autoritářskými režimy“, jak jej chtějí prezentovat. Od Spojených států přes Čínu a Rusko až po Velkou Británii, Japonsko, Německo, Francii a Itálii se všichni po zuby ozbrojují ve snaze rozdělit si území a sféry vlivu po celém světě. Vztahy mezi státy jsou založeny na síle, nikoli na abstraktním mezinárodním právu.

Rozlišování mezi agresory a napadenými je falešné, je to ideologický nástroj k ospravedlnění imperialistické války na obou stranách fronty.

Všechny národní kapitalismy jsou zároveň agresory i agresory.

Ty všechny jsou ohroženy globální krizí kapitalistické ekonomiky, která nezadržitelně postupuje v důsledku obrovské nadprodukce zboží a kapitálu, kterou ještě umocnila pandemie. Jdou si navzájem po krku, aby přežily a podělily se o klesající zisky.

Navíc se kapitalismus cítí ohrožen tím, co sám ve svém vývoji vytvořil: komunismem. Komunismus je přízrak, který zraje v samotných věcech moderního světa a který se materiálně a naléhavě tyčí nad každým aspektem života. Kapitalismus zformoval a zesílil svého hrobaře, mezinárodní proletariát, který je předurčen ke vzpouře pod tíhou bídné situace, do níž jej krize přivádí.

To, co vede kapitalismus k válce, není konkrétní politická ideologie, kultura nebo národní tradice: to jsou jen lži, kterými se buržoazní režimy snaží ospravedlnit konflikty a zbavit kapitalismus jeho hanebnosti.

Rusko, které bylo na začátku Října 1917 komunistické, se po stalinistické kontrarevoluci a porážce staré bolševické gardy stalo opět jedním z kapitalistických států.

**To, co vyvolává imperialistickou válku, jsou obrovské ekonomické zájmy velkého kapitálu.** Každý den jsou pro tyto zájmy miliardy proletářů vykořisťovány, propouštěny a hladovějí, jsou nuceny pracovat v podmínkách, které způsobují jejich smrt následkem úrazů nebo nemocí. Buržoazie ve snaze šetřit na výdajích a dosahovat vyšších zisků způsobuje ekologické, průmyslové, infrastrukturní a zdravotní katastrofy, které si vybírají tisíce obětí.

Imperialistická válka není jen konfliktem mezi buržoaziemi ohledně přerozdělení světového trhu: **je to válka všech buržoazií společně proti pracujícím celého světa**, aby je udržely v nejednotě, v podřízeném postavení a ve strachu. Jediným řešením, které kapitalismus má pro svou ekonomickou krizi, je **zničit životy**: zničit nejen nadbytečné zboží, ale i samotné živé bytosti, tj. zboží – pracovní sílu, tedy pracující, a to po milionech.

Několik týdnů před vstupem na Ukrajinu byli ruští vojáci vysláni do Kazachstánu, aby tamnímu buržoaznímu režimu pomohli krvavě udusit proletářské povstání, které vypuklo kvůli zvýšení ceny plynu, což byla represe, s níž jednomyslně souhlasila všechna buržoazie světa, od falešně komunistické čínské buržoazie přes autokratickou tureckou až po ty západní demokratické.

Veškeré zájmy kapitálu a jeho vlastního přetrvání se soustřeďují ve státním a vojenském aparátu. A jejich obrana je neúspěšná vede do války.

Pokud se pracující třídě nepodaří svrhnout kapitalismus jako prvnímu, rozsáhlý a ničivý konflikt promění svět v bojiště, na němž budou pracující povolávání prolévat svou krev výlučně za zájmy příslušných buržoazií a zachování jejich politické moci.

Východní Evropa je jen jednou z front, na nichž se střetávají imperialismy: stejné záblesky války se objevují i v Tichomoří, kolem Tchaj-wanu a Číny, prvního strategického protivníka amerického imperialismu.

Válka na Ukrajině, stejně jako předchozí válka v Jugoslávii, znovu boří iluze o Evropě míru a potvrzuje tak tvrzení revolučního marxismu: **dokud existuje kapitalismus, nemůže být mír, nemůže existovat mírové soužití mezi národními kapitalismy.**

Válka na Ukrajině tedy není způsobena pouze Putinovou agresivní politikou, jak nám chtějí naivně namluvit: je způsobena buržoazním režimem, který je jak v Rusku, tak na celém světě. Je způsobena kapitalismem, jehož podstatou je válka.

Aby ji mohli zastavit, nesmí se pracující řídit pokyny ani nacionalistických, otevřeně buržoazních stran, ani oportunistických dělnických stran, které jim vždy říkají, aby si z obou stran „vybrali“, a postavili se na tu „méně válečně štvavou“, „méně protiproletářskou“, „demokratičtější“ frontu. Dělníci se musí sjednotit napříč hranicemi proti všem imperialistickým frontám a především proti vlastní buržoazii. **První komunistické heslo roku 1848 – Proletáři všech zemí spojte se! – je stále aktuálnější a důležitější.**

Komunisté mají ve válce stejný úkol jako Lenin a leví komunisté v první světové válce: **přeměnit imperialistickou válku v revoluci.**

Pracující dneška musejí odtrhnout své vlastní směřování a stanoviska od stanovisek své vlastní buržoazie, ode dneška musejí bojovat na obranu svých životních a pracovních podmínek, proti svému vlastnímu národnímu kapitalismu.

Neexistuje žádná shoda zájmů mezi pracující a buržoazní třídou. Takzvané „společné dobro země“ je jen ideologickým pláštikem, pod kterým se skrývá obhajoba zájmů národního kapitalismu.

Pokud dnes pracující podporují vlastní buržoazii a přijímají oběti, pokud jde o jejich životní a pracovní podmínky, aby zlepšili konkurenceschopnost „domácího systému“, znamená to, že sami sebe svazují se soukolím vládnoucí třídy, což je bude brzy vést k tomu, že budou prolévat krev na obranu společenských privilegií a politické nadvlády, která je utiskuje.

Cesta k záchraně nespočívá ve vítězství vlastní buržoazie na světové scéně, ale v mezinárodní jednotě pracující třídy proti kapitalismu.

Pro tuto sociální válku potřebujeme zbraně proletářského boje, potřebujeme obnovit opravdové třídní odbory a vést boj pod praporem Mezinárodní komunistické strany.

# Mezinárodní komunistická strana

[international-communist-party.org](http://international-communist-party.org)

contact: [icparty@interncommparty.org](mailto:icparty@interncommparty.org)